

til under Forhandlingerne at tilkalde saadan sagkyndig Bistand, som maatte anses for nødvendig, har Udvalget — efter den foreliggende Anledning — raadført sig med Repræsentanter for Fiskeriinteresserne, for Lystsejlerne og for Navigations-skolelærerforeningen.

Som Sekretær har Assistent i Ministeriet for Handel og Søfart A. *Dornonville de la Cour* fungeret.

Af Udvalget har været nedsat tvende Underudvalg, af hvilke det ene har udarbejdet „Udkast til Lov om Eksaminer for Skibsførere og Styrmand m. m.“ og det andet „Udkast til Lov om Søneringen m. m.“

Forinden man gaar over til en nærmere Omtale af de tvende Lovforslag og disses enkelte Bestemmelser, skal man kortelig gøre Rede for de Betragtninger, der have gjort sig gældende ved Udvalgets Overvejelser.

Udvalgets Forhandlinger om Navigationsundervisningen have omfattet Drøftelsen af de til Grund for denne Undervisning liggende Principper. Man har diskuteret det Maal, hvortil denne Undervisning skal lede, og de Midler, der dertil maa anvendes. Udvalget har derigennem maattet erkende, at en mere tidsvarende Lovgivning paa dette Omraade er ønskelig, og at de nugældende Bestemmelser ikke blot trænge til Ændringer, men at de Synspunkter, ud fra hvilke den nugældende Styrmandseksamenslovs Bestemmelser om selve Undervisningen ere udformede, og som oprindeligt fandt Udtryk i den af Kommissionen af 1886 afgivne Betænkning, ikke mere kunne anerkendes som fuldt tidssvarende.

Det ligger i de særlige Forhold, hvorunder Søfarten virker, at der i højere Grad end ved de fleste andre borgerlige Erhverv maa stilles særlige Krav som Betingelse for Ret til at drive Søfarten som Erhverv.

Med Hensyn til Omfanget af disse Krav har der i Udvalget hersket fuld Enighed om, at det i Overensstemmelse med de af Kommissionen af 1886 fremdragne Synspunkter bør kræves, at Navigatorerne ere udrustede til at kunne føre Skib over Søen med fuld Sikkerhed for Menneskeliv, Ladning og de mødende Fartøjer, og at deres Uddannelse derfor bør sætte dem i Stand til at fyldestgøre disse Krav, i hvilken Henseende de i den nuværende Styrmandseksamenslov af 1892 stillede Forordninger til Navigatorernes teoretiske Ud-

dannelse i de nautiske Fag i alt væsentligt maa anses for fyldestgørende.

Under Forhandlingerne blev det dog fra forskellige Sider i Udvalget, navnlig fra Repræsentanterne for Dæksbefalingsmændene, hævdet, at de Krav, der bør stilles til Navigatorernes Uddannelse, yderligere i nogen Grad maa rette sig efter den Udvikling, Skibsfarten til enhver Tid har naaet, og at saaledes de med Skibsfartens stigende Udvikling følgende mere sammensatte Forhold medføre forøgede Krav til Navigatorernes Uddannelse, navnlig den teoretiske Side af denne. Der blev i denne Forbindelse henvist til, at den betydelige Udvikling, Skibsfarten har gennemgaaet i Tiden siden Emanationen af fornavnte Eksamenslov, har bevirket, at der tiltrænges en Højnelse af Navigatorstandens Niveau. Det blev endelig fremhævet, at man indenfor Navigatorstanden er sig dette Forhold bevidst, og at man i en Forøgelse af den teoretiske Uddannelse ser Midlet til at opnaa den paa krævede Forbedring.

Udvalget har i det væsentlige kunnet tiltræde disse Betragtninger og har maattet erkende, at Navigatorernes teoretiske Uddannelse ikke paa alle Punkter staaer Maal med de Krav, der nu stilles til Navigatorerne. Forskellige Forhold have medført dette. De Vilkaar, hvorunder Skibsfarten nu arbejder, ere vidt forskellige fra Forholdene i 1892. Dampskibsfarten har i det mellemliggende Tidsrum udviklet sig stærkt, og man er gaaet over til at benytte Skibe af stadig større Dimensioner. Den oversøiske Fart, der tidligere her fra Landet kun var af mindre Betydning, er i stærk og stigende Fremvækst, og hyppigt holdes større Dampere i længere Tidsrum i oversøisk Fart. Fremskridtene i Maskintekniken have medført Bygningen af kraftigere Maskiner og muliggjort en langt hurtigere Sejlads. Det Ansvar, der paa hviler Navigatorerne, er endelig langt større end tidligere saavel paa Grund af det hyppigt meget store Passagerantal og de store uensartede Besætninger som af den forøgede Værdi af Skib og Ladning. Paa de lange Rejser maa Føreren ofte optræde selvstændig i Tilfælde, hvor store Værdier staa paa Spil — som ved Havarier og Kollisioner — og ofte maa han træffe Bestemmelser i Spørgsmaal af almindelig kommerciel Natur. Kendskab til Sølovgivningen og en Del Handelslære maa derfor anses for paakrævet. De store Værdier, der ere betroede Skibsføreren, udkræve, at han er regnskabskyndig, og